

“పారాటపేర్వం” - “లొకో కోక్యాణ పారాయణం”

(ఫాల్గుణ శుద్ధ సప్తమి)

249

(20.03.2021 శనివారము)

॥ ఓం నమో వేంకటేశాయ ॥

గురుధ్యానమ్

ఆనందమానందకరం ప్రసన్నం జ్ఞానస్వరూపం నిజభావయుక్తమ్ ।
యోగీంద్రమీడ్యం భవరోగవైద్యం శ్రీమద్గురుం నిత్యమహం నమామి ॥

శ్రీనివాసధ్యానమ్

కృష్ణాపతిం కృష్ణగురుం కృష్ణామిత్రమభీష్టదమ్ ।
కృష్ణాత్మకం కృష్ణసఖం శ్రీనివాసం భజేఽనిశమ్ ॥

లక్ష్మీధ్యానమ్

విజ్ఞానవృద్ధిం హృదయే కురు శ్రీః సాభాగ్యవృద్ధిం కురు మే గృహే శ్రీః ।
దయాసువృద్ధిం కురుతాం మయి శ్రీః సువర్ణవృద్ధిం కురు మే గృహే శ్రీః ॥

అథ సంకల్పః

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే విరాజమానస్య, దేవదేవాత్మకస్య, జగద్రక్షణార్థమవతీర్ణస్య,
శ్రీమదఖిలాండకోటిబ్రహ్మాండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః అనుగ్రహప్రసాదేన
సర్వేషాం భక్తజనానాం ఆధివ్యాధినివృత్తిద్వారా ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, విషూచికా
క్రిమిజనిత సమస్తదుష్ప్రభావనివారణార్థం, సర్వారిష్టనివృత్తిద్వారా సకలశ్రేయోఽభివృద్ధ్యర్థం,
రాజద్వారే రాజముఖే సర్వదా దిగ్విజయసిద్ధ్యర్థం, అస్మిన్ దేశే శీఘ్రమేవ వాపీకూప-
తటాకాదిపరిపూరకసువృష్టిప్రాప్తిద్వారా సర్వసస్యాభివృద్ధ్యర్థం, గోధనాభివృద్ధ్యర్థం, సమస్త-
పాపక్షయార్థం చ శ్రీమన్మహాభారతాంతర్గతే విరాటపర్వణి యథాశక్తి సప్తపంచాశతమాధ్యాయా-
న్తర్గతశ్లోకపారాయణం శ్రీఅశ్వినీదేవతాస్తోత్రపారాయణం చ ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే।

శ్రీకృష్ణధ్యానమ్ - రుక్మిణీకేళిసంయుక్తం పీతామ్బరసుశోభితమ్ ।
అవాప్తతులసీగన్ధం కృష్ణం వందే జగద్గురుమ్ ॥

దేవీధ్యానమ్ - యా దేవీ సర్వభూతేషు విష్ణుమాయేతి శబ్దితా ।
నమస్తస్యై నమస్తస్యై నమస్తస్యై నమో నమః ॥

వ్యాసధ్యానమ్ - వేదవ్యాసం స్వాత్మరూపం సత్యసన్ధం పరాయణమ్ ।
శాన్తం జితేంద్రియక్రోధం సశిష్యం ప్రణమామ్యహమ్ ॥

శ్రీయోగోపాఖ్యానమ్

॥ అథ నిరాటపర్యణి సప్తపంచాశతమోఽ ధ్యాయః ॥

స తు అబ్జా పునః స్థానం గౌతమః సవ్యసాచినమ్ ।
వివ్యాధ దశభిర్బాణైస్త్వరితః కఙ్కపత్రిభిః ॥
తతః పార్థో ధనుస్తస్య భల్లీన నిశితేన హ ।
చిచ్ఛేదైకేన భూయశ్చ హస్తావాపమథాహరత్ ॥
అథాస్య కవచం బాణైర్నిశితైర్మర్మభేదిభిః ।
వ్యధయన్న చ పార్థోఽస్య శరీరమవపీడయత్ ॥
తస్య నిర్ముచ్యమానస్య కవచాత్ కాయ ఆబభౌ ।
సమయే ముచ్యమానస్య సర్పస్యేవ తనుర్యథా ॥
ఛిన్నే ధనుషి పార్థేన సోఽన్యదాదాయ కార్ముకమ్ ।
చకార గౌతమః సజ్యం తదద్భుతమివాభవత్ ॥
స తదప్యస్య కౌస్తేయశ్చిచ్ఛేద నతపర్వణా ।
ఏవమన్యాని చాపాని బహూని కృతహస్తవత్ ॥
శారద్వతస్య చిచ్ఛేద పాణ్డవః పరవీరహా ।
సచ్ఛిన్నధనురాదాయ రథశక్తిం ప్రతాపవాన్ ॥
ప్రాహిణోత్ పాణ్డుపుత్రాయ ప్రదీప్తానుశనీమివ ।
తామర్జునస్తదాఽఽయాన్తిం శక్తిం హేమవిభూషితామ్ ॥
వియద్గతాం మహోల్కాభాం చిచ్ఛేద దశభిః శరైః ।
సాపతద్దశధా భిన్నా భూమౌ పార్థేన ధీమతా ॥
యుగపఞ్చైవ భల్లైస్తు తతః సజ్యధనుః కృపః ।
తమాశు నిశితైః పార్థం బిభేద దశభిః శరైః ॥
తతః పార్థో మహాతేజా విశిఖానగ్నితేజసః ।
చిక్షేప సమరే క్రుద్ధస్తయోదశ శిలాశితాన్ ॥
అథాస్య యుగమేకేన చతుర్భిశ్చతురో హయాన్ ।

షష్ఠీన చ శిరః కాయాఞ్చరేణ రథసారథేః ॥
 త్రిభిస్త్రివేణుం సమరే ద్వాభ్యామక్షం మహారథః ।
 ద్వాదశేన తు భల్లీన చకర్తాస్య ధ్వజం తదా ॥
 తతో వజ్రనికాశేన ఫాల్గునః ప్రహసన్నివ ।
 త్రయోదశేనేస్త్రసమః కృపం వక్షస్యవిధ్యత ॥
 సచ్ఛిన్నధన్వా విరథో హతాశ్వో హతసారథిః ।
 గదాపాణిరవప్లుత్య తూర్ణం చిక్షేప తాం గదామ్ ॥
 సా చ ముక్తా గదా గుర్వీ కృపేణ సుపరిష్కృతా ।
 అర్జునేన శరైర్నున్నా ప్రతిమార్గమథాగమత్ ॥
 తం తు యోధాః పరీస్సన్తః శారద్వతమమర్షణమ్ ।
 సర్వతః సమరే పార్థం శరవర్షైరవాకిరన్ ॥
 తతో విరాటస్య సుతోఽసవ్యమావృత్య వాజినః ।
 యముకం మణ్డలం కృత్వా తాన్యోధాన్ ప్రత్యవారయత్ ॥
 తతః కృపముపాదాయ విరథం తే నరర్షభాః ।
 అపజప్రలర్మహావేగా కున్తిపుత్రాద్ధనజ్జయాత్ ॥

॥ ఇతి శ్రీమన్మహాభారతే విరాటపర్వణి సప్తపంచాశత్తమోఽధ్యాయః ॥

అథ శ్రీఅశ్వినీదేవతాస్తోత్రమ్

ప్రపూర్వగౌ పూర్వజౌ చిత్రభానూ

గిరా వాఽఽ శంసామి తపసా హ్యనంతౌ ।

దివ్యా సుపర్ణౌ విరజౌ విమానౌ

అధిక్షిపంతా భువనాని విశ్వా ॥

హిరణ్మయౌ శకునీ సాంపరాయౌ

నాసత్యదస్రా సునసౌ వై జయంతా ।

శుక్లం వయంతా తరసా సువేమా

అధివ్యయంతావసితం వివస్వతః ॥

గ్రస్తాం సుపర్ణస్య బలేన వర్తికాం

అముఞ్చతామశ్వినౌ సౌభగాయ ।

తావత్సువృత్తావనమస్త మాయయా

వసత్తమా గా అరుణా ఉదావహాన్ ॥

షష్టిశ్చ గావస్త్రీశతాశ్చ ధేనవః

ఏకం వత్సం సువతే తం దుహన్తి ।

నానా గోష్ఠా విహితా ఏకదోహనా

తావశ్వినౌ దుహతో ఘర్మముక్త్యమ్ ॥

ఏకాం నాభిం సప్త శతా అరాః శ్రితాః

ప్రధిష్వన్యా వింశతిరర్పితా అరాః ।

అనేమి చక్రం పరివర్తతేఽజరం

మాయాఽశ్వినౌ సమనక్తి చర్షణీ ॥

ఏకం చక్రం వర్తతే ద్వాదశారం

షణ్ణాభిమేకాక్షం ఋతస్య ధారణమ్ ।

యస్మిందేవా అధి విశ్వే విషక్తాః

తావశ్వినౌ ముఞ్చతం మా విషీదతమ్ ॥

అశ్వినావిన్దమమృతం వృత్తభూయో
 తిరోధత్తామశ్వినౌ దాసపత్నీ ।
 హిత్వా గిరిమశ్వినౌ గా ముదా చరన్తా
 తద్వృష్టిమహ్నీ ప్రస్థితౌ బలస్య ॥

యువాం దిశో జనయథో దశాగ్రే
 సమానం మూర్ధ్ని రథయానం వియన్తి ।
 తాసాం యాతం ఋషయోఽనుప్రయాన్తి
 దేవా మనుష్యాః క్షితిమాచరన్తి ॥

యువాం వర్ణాన్ వికురుథో విశ్వరూపాన్
 తేఽధిక్షియన్తే భువనాని విశ్వా ।
 తే భానవోఽపి అనుసృతాశ్చరన్తి
 దేవా మనుష్యాః క్షితిమాచరన్తి ॥

తౌ నాసత్యౌ అశ్వినౌ వాం మహేఽహం
 ప్రజం చ యాం బిభృథః పుష్కరస్య ।
 తౌ నాసత్యౌ అమృతౌ ఋతావృధౌ
 ఋతే దేవాః తత్రప్రపదే న సూతే ॥

ముఖేన గర్భం లభేతాం యువానౌ
 గతాసురేతత్ ప్రపదేన సూతే ।
 సద్యో జాతో మాతరమత్తి గర్భః
 తావశ్వినౌ ముఞ్చథో జీవసే గాః ॥

స్తోతుం న శక్నోమి గుణైర్భవన్తా
 చక్షుర్విహీనః పథి సప్రమోహాః ।
 దుర్గేఽహమస్మిన్ పతితోఽస్మి కూపే
 యువాం శరణ్యౌ శరణం ప్రపద్యే ॥

॥ ఇతి శ్రీమన్మహాభారతే ఆదిపర్వణి శ్రీఅశ్వినీదేవతాస్తోత్రం సమ్పూర్ణమ్ ॥

గోవిందనామ సంకీర్తనమ్

అథ నవగ్రహావ్రాథనా

ఆదిత్యాయ చ సోమాయ మంగళాయ బుధాయ చ ।
గురుశుక్రశనిభ్యశ్చ రాహవే కేతవే నమః ॥

అథ క్షమావ్రాథనా

యదక్షరపదభ్రష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ ।
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోఽస్తుతే ॥

అథ లోకక్షేమవ్రాథనా

స్వస్తి ప్రజాభ్యః పరిపాలయంతాం న్యాయ్యేన మార్గేణ మహీం మహీశాః ।
గోబ్రాహ్మణేభ్యః శుభమస్తు నిత్యం లోకాస్సమస్తాస్సుఖినో భవన్తు ॥

అథ భగవత్సమర్పణమ్

కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా బుద్ధ్యాఽత్మనా వా ప్రకృతేస్స్వభావాత్ ।
కరోమి యద్యత్సకలం పరస్మై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

అథ మంగళమ్

శ్రీయః కాంతాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేఽర్థినామ్ ।
శ్రీవేంకటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥